

Pan K je velice lechtivý, a tak se taky rozhihňá. „Sám jsem si ještě nezvykl, že jsem vlastně pes.“

„Jo, chvilku to potrvá,“ přitaká Malina. „Ale pojďme už, jinak dorazíme pozdě.“ Seskočí z police s milostnými romány, přistane panu K na hřbetě a pevně se chytí jeho chundelatého kožíšku.

Zadní dveře knihkupectví jsou otevřené, a tak jimi potichu vyklouznou ven. Na ulici si pan K a Malina dávají bedlivý pozor. Když skončíte pod koly auta, je celkem jedno, jestli jste kocour, anebo pes. Kousek před kostelem se pan K zastaví. Rád by se Maliny zeptal na něco důležitého.

